

betale. Den er nu kommen. Thomas Larsen har maattet nøjes med en Livrente paa 70,000 Kr., men det er alligevel en ganske pæn Betaling for at sidde et Par Maaneder som Statist, kan man vel sige, paa en Ministertaburet. Jeg mener, at hvis det ærede Medlem fra Ringkøbing havde haft nogen økonomisk Sans, Sans for Smaapengene, vilde det have været et Moment, som havde virket noget, naar han ellers ikke havde nogen særlig stærk Grund til Ombytningen.

Den Udnævnelse til Hypotekbankdirektør, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) foretog, er jo bleven kritiseret ret stærkt. Jeg skal senere se lidt nøjere paa dette Forhold. Jeg vil her kun sige, at der er noget af en Undskyldning for det ærede Medlem fra Æbeltoft, hvis han, da han udnævnte det ærede Medlem fra Nørresundby til Direktør for Hypotekbanken, har sørget for, at det ærede Medlem da har givet Afkald paa sin Ministerpension. Jeg erkender, at hvis det er Tilfældet, er det selvfølgelig et Lyspunkt ved Udnævnelsen, og jeg vil derfor spørge det ærede Medlem fra Nørresundby, om min Antagelse i den Henseende er rigtig, om han, da han blev Hypotekbankdirektør, har givet Afkald paa sin Ministerpension. Jeg vil haabe, det ærede Medlem svarer mig. Hvis han nemlig skulde foretrække ikke at svare mig, vil det ogsaa være et Svar. Jeg vil haabe, jeg ikke skal faa det Svar, hvorved de Skumlere skulde faa Ret, som sige, at han alligevel har beholdt Pensionen.

Jeg skal nu forlade Smaapengene. Jeg er ganske klar over, at jeg vil blive beskylt for Smaalighed, fordi jeg har fremdraget disse Forhold. Jeg skal imidlertid tage mig disse Bebrejdelser forholdsvis let. Jeg tror, at vi hellere maa risikere, at man skal sige: Det er lidt smaaligt, end ved den ganske utidige Flothed, vi have været Vidner til i de sidste Aar, at være med til at sætte Landets Velfærd paa Spil. Jeg tror, at om dette Kapitel om Smaapengene kunde der tales i det uendelige, men jeg antager, at det, jeg har fremført, er tilstrækkeligt til, at man kan se, at det er en ikke ringe Side af vor Statshusholdning den at forstaa at holde Hus med Smaapengene.

Jeg skal saa tillade mig at se lidt paa de enkelte Love, der efter min Mening særligt karakterisere Reformpartiets økonomiske Lovgivning. Jeg skal ikke komme ind paa Bankgarantien. Efter min Mening er der af den højtærede Finansminister fremsat de Oplysninger, der i alt Fald for Tiden kunne gives, saa klart, som det overhovedet kan gøres. Jeg kan imidlertid, idet jeg nævner den Sag, ikke undlade at udtale min Beklagelse af Reformpartiets Ordføreres Optræden som Forsvarer for Vilhelm Lassens Minde. Jeg beklager det for den afdødes Mindes Skyld. Det er nemlig ogsaa mig meget kært og helligt. Men jeg beklager det ogsaa for Reformpartiets Skyld. Jeg beklager, at det før saa store, mægtige og stolte Parti allerede saa kort Tid efter, at det har forladt Magtens bløde Hynder, eller om man vil, dens tunge Byrder, har maattet nedlade sig til saadanne Vaaben som dem at ville drapere sig med en forlorn Ridderlighed som den at tage en afdøds Minde i Forsvar, hvor det aldeles ikke var angrebet. Jeg mener, at en saadan Optræden fra Reformpartiets Side kun kan forklares ved en Nervøsitet ikke alene ved Udsigten til at faa et Par af sine Førere for Rigsretten, men antagelig endnu mere derved, at de enkelte Medlemmer have Udsigt til at skulle forsvare for Vælgernes Domstol den Maade, hvorpaa de have forvaltet Vælgernes Tillid og Skatteydernes Penge.

Hvis Vilhelm Lassens Minde virkelig var blevet angrebet, vilde jeg ikke have tøvet med at tage det i Forsvar. Jeg havde den Ære, kan jeg sige, at være den afdøde Vilhelm Lassens nære Ven. Vi vare Ungdomsvenner, og Venskabet blev ikke afbrudt i den Tid, han levede. Jeg holdt af ham, jeg beundrede ham, kan jeg sige, af mange Grunde. De Grunde, som der kunde være dertil, som allerede have været fremførte her, skal jeg ikke nævne, men først og sidst vil jeg sige, at jeg beundrede ham for hans noble, helt igennem dannede Karakter. Men jeg vil ogsaa have Lov til at sige det, der var Sandhed, og som staar i Forbindelse med denne Sag. Vilhelm Lassen havde mange udmærkede Egenskaber, men der var to Egenskaber, han ikke havde, og som han selv mange Gange erkendte, han ikke havde, det var For-